

25 кадр

Ірина Цілик

Наче двадцять п'ятий кадр,
вихопила твою присутність
не як людина,
а позаінтимністю космосу:
кожну жилку
позаторішнього сонця
й солодко-млосної ритміки
шерхлих зап'ястків...
Хто?! Хто краде силу
того двадцять п'ятого,
що тріпоче подушкою нерви,
й вона визріває тобою!
А потім, відкашлявшись сном,
зотліваю цигаркою,
яка напівстерто
з-під прісних підшов
вже вірить асфальту...